

เพื่อที่จะทำให้จิตใจของคุณแข็งแกร่งมีสุขภาพจิตดี ควรออกกำลังจิตใจเป็นเวลาห้าวันที่เป็นระยะๆ

วันนี้บัพดาตาผู้อาศัยอยู่ในดินแดนอันไกลโพ้นได้มาพบหลายๆของท่านที่อาศัยอยู่ในประเทศต่างๆในโลกที่มีตัวตน บัพดาตามองเห็นลูกทุกคนในประเทศต่างๆ ในฐานะผู้อาศัยอยู่ในดินแดนเดียวกัน ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะมาจากไหน ตั้งแต่เดิมแล้วลูกทุกคนก็มาจากที่เดียวกัน ดังนั้นลูกจดจำดินแดนที่คงอยู่ตลอดไปของลูกใช่ไหม? ลูกรักดินแดนนั้นใช่ไหม? พร้อมกับการรักพ่อแล้ว ลูกก็รักดินแดนที่คงอยู่ตลอดไปของลูกด้วยใช่ไหม?

วันนี้บัพดาตากำลังพบหลายๆ ทุกคนในรูปทั้งห้าของลูก ลูกรู้หรือไม่ว่ารูปทั้งห้าอันคืออะไร? ลูกรู้จักรูปทั้งห้านี้ใช่ไหม? มีการกราบไหว้บูชาบรรพบุรุษที่มี 5 ใบหน้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นบัพดาตาจึงมองดูรูปทั้งห้าของลูกๆ ทุกคน

รูปแรก: รูปที่เป็นจุดแห่งแสงที่คงอยู่ตลอดไป ลูกจำรูปของลูกได้ไหม? ลูกไม่ได้ลืมสิ่งนี้ใช่ไหม?

รูปที่สอง: รูปเทพดั้งเดิม ลูกเข้าถึงรูปเทพของลูกแล้วหรือยัง?

รูปที่สาม: รูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคกลาง ลูกจำสิ่งนั้นได้ไหม? เป็นลูกทุกคนที่ได้รับการกราบไหว้บูชาหรือเป็นชาวบารัตที่ได้รับการกราบไหว้บูชา? ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาหรือไม่? กุมาร พุดสี! ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาไหม? ดังนั้นรูปที่สามจึงเป็นรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

รูปที่สี่: รูปบราห์มินในยุคบรรจบพบกัน และ

รูปสุดท้าย: คือรูปที่เป็นเทวดาเทวดานางฟ้า

ตอนนี้ลูกจำรูปทั้งห้าของลูกได้แล้วหรือยัง? อัจชะ ลูกสามารถสัมผัสประสบการณ์กับรูปทั้งห้าเหล่านี้ของลูกได้ในหนึ่งวินาทีหรือไม่? อย่างน้อยลูกก็สามารถนับได้: หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า! ทั้งห้ารูปนี้น่ารักมาก! ไม่ว่าเมื่อไรและในรูปใดก็ตามที่ลูกต้องการที่จะทำให้ตนเองมั่นคง ทันทีที่ลูกคิดถึงสิ่งนั้น ลูกก็สัมผัสได้ถึงสิ่งนั้น นี่คือการเอกเซอร์ไซส์การออกกำลังทางจิตสำหรับจิตใจ ทุกวันนี้ทุกคนทำอะไร? พวกเขาออกกำลังกายใช่ไหม? ในตอนเริ่มต้นของโลกของลูก - และยุคทองก็คือโลกของลูกใช่ไหม? - ในตอนนั้นลูกออกกำลังกายตามธรรมชาติขณะที่เดินและเคลื่อนไหว ลูกไม่ได้ออกกำลังกายโดยยืนที่ไหนสักแห่งแล้วพูดว่า "หนึ่ง สอง สาม" ดังนั้นเวลานี้มันเป็นตอนจบแล้ว บัพดาตาจึงให้ลูกทำการเอกเซอร์ไซส์นี้ด้วย ร่างกายของลูกแข็งแรงด้วยการออกกำลังกายทางร่างกาย ในทำนองเดียวกัน ให้ออกกำลังจิตใจของลูกอยู่เรื่อยๆ ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกไม่จำเป็นต้องหาช่วงเวลาพิเศษสำหรับสิ่งนี้ ลูกสามารถใช้เวลาห้าวินาทีได้ตลอดเวลาหรือไม่? มีลูกคนไหนยุ่งมากจนหาเวลาไม่ได้เลยสักห้าวินาทีมั๊ย? มีใครบ้างมั๊ย? ถ้ามียกมือขึ้น! แล้วลูกคงไม่พูดว่า "ฉันจะทำอะไรได้ ฉันไม่มีเวลาเลย!" ใช่ไหม? ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ใช่ไหม? ลูกมีเวลาไหม? ดังนั้นให้ทำเอกเซอร์ไซส์นี้เป็นครั้งคราว ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไร ให้ออกกำลังจิตใจเป็นเวลาห้าวินาที แล้วจิตใจของลูกก็จะมีสุขภาพใจที่ดีแข็งแรงดีอยู่เสมอ บัพดาตาพูดว่า: ทำการฝึกเอกเซอร์ไซส์นี้ห้าวินาทีในทุกชั่วโมง ลูกสามารถทำเช่นนี้ได้หรือไม่? ดุสิ ลูกทุกคนกำลังบอกว่าสิ่งนี้เป็นไปได้ ดังนั้นจำไว้ว่าต้องทำ!! จดจำโอมซานติบาวันนีไว้ อย่าลืมสิ่งนี้! ลูกมีคำพราบนต่างๆ มากมายเกี่ยวกับจิตใจของลูก "ฉันจะทำอย่างไรถ้าฉันไม่สามารถมีสมาธิได้" ลูกทำให้จิตใจ(มาน)ของลูกมีน้ำหนักเป็นต้น(mann) ลูกทำให้พวกเขาหนัก ก่อนหน้านั้น ในการวัดน้ำหนัก ลูกใช้ระบบการวัดนี้ อย่างไรก็ตาม ระบบการวัดนั้นตอนนี้ได้เปลี่ยนไปแล้ว (เป็นเมตริก) ลูกทำให้จิตใจของลูกหนักเป็นต้น กล่าวคือ ลูกทำให้มันหนักมาก อย่างไรก็ตาม หากลูกทำการเอกเซอร์ไซส์นี้อยู่เรื่อยๆ ลูกจะกลับมาเบามาก ดังนั้นจงพัฒนาการฝึกฝนนี้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการจะมั่นคงในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น รูปบราห์มิน ลูกก็จะสัมผัสกับชีวิตบราห์มิน พูดว่า "เทวดานางฟ้า" แล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า สิ่งนี้ยากหรือไม่? กุมารพุดสี! มันยากไหม? มันยากนิดหน่อยไหม? ลูกเป็นเทวดานางฟ้าหรือไม่? ลูกคือผู้ที่เป็นเทวดานางฟ้าหรือเป็นคนอื่น? แล้วก็ครั้งแล้วที่ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า? ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าเหล่านั้นนับครั้งไม่ถ้วน ลูกคือ

ผู้ที่กลายเป็นสิ่งเหล่านั้นหรือไม่? อัจชะ สิ่งที่ลูกทำมานับครั้งไม่ถ้วนเป็นเรื่องยากที่จะทำซ้ำอีกครั้งหรือไม่? บางครั้งมันยากไหม? ตอนนี้ฝึกฝนสิ่งนี้! ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน จงพาจิตใจของลูกไปท่องทวารีสักห้าวินาที ลูกชอบการท่องทวารีสักไหม? ผู้เป็นครูทั้งหลาย สิ่งนี้โอเคมั๊ย? ลูกรู้วิธีไปท่องทวารีสักไหม? ไปท่องทวารี่นี้และดำเนินงานของลูกต่อไป ไปท่องทวารี่นี้ทุกชั่วโมงแล้วค่อยไปชื้อแะอยู่กับงานของลูก ลูกไม่สามารถออกจากงานของลูกได้ ลูกต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกสามารถใช้เวลาห้าวินาที ไม่ใช่แค่แต่หนึ่งนาที แต่ใช้เวลาเพียงวินาที! ลูกไม่สามารถหาเวลาสำหรับสิ่งนี้ได้หรือ? ลูกสามารถหาเวลานี้ได้ไหม? ลูกสามารถหาเวลานี้ขณะที่ลูกอยู่ในสำนักงานสหประชาชาติ (U.N. Office) ได้หรือไม่? ลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ! ดังนั้น อะไรที่นายผู้ทรงอำนาจจะทำไม่ได้?

บัปดาดาารู้สึกขบขันอันหวานชื่นอย่างมากที่ได้เห็นสิ่งหนึ่งในตัวลูกๆ สิ่งนั้นคืออะไร? ลูกออกคำทำทหาย ลูกพิมพ์ไปปลิว ลูกให้การบรรยายและหลักสูตรต่างๆ ลูกทำอะไรอีก? ลูกบอกว่าลูกจะเปลี่ยนแปลงโลก ลูกทุกคนก็พูดอย่างนี้ใช่หรือไม่? ลูกทุกคนพูดสิ่งนี้หรือไม่? หรือมีแต่ผู้ที่บรรยายเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้? ในด้านหนึ่ง ลูกพูดว่าลูกจะเปลี่ยนแปลงโลก ที่ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกยังพูดด้วยว่าจิตใจของลูกเป็นของลูก ที่ลูกเป็นนายของจิตใจของลูก ที่ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ถึงอย่างนั้นในอีกด้านหนึ่ง ลูกก็ยังคงพูดว่ามันเป็นสิ่งที่ยาก! แล้วบาบาจะไม่ขบขันกับเรื่องนี้หรือ? ท่านควรจะขบขันใช่หรือไม่? ดังนั้นเมื่อลูกคิดว่าจิตใจของลูกไม่ฟังลูก ลูกก็ควรจะขบขันกับตนเองเช่นกัน บัปดาตามองเห็นเส้นสามประเภทที่จะถูกจดจำเมื่อมีสิ่งใดเข้ามาในจิตใจของลูก หนึ่งคือเส้นที่วาดบนน้ำ ลูกเคยเห็นเส้นที่วาดบนน้ำหรือไม่? ท้นที่ที่ลูกพยายามจะวาดเส้นเช่นนั้น เส้นนั้นจะถูกลบออกไปในทันที ลูกวาดเส้นนี้ใช่หรือไม่? เส้นที่สองคือการวาดเส้นบนกระดาษหรือบนกระดานชนวน อย่างไรก็ตาม เส้นที่ใหญ่ที่สุดคือเส้นที่สลักไว้บนหิน การลบเส้นที่สลักไว้บนหินเป็นเรื่องยากมาก บัปดาดาเห็นว่า บางครั้งลูกๆ สลักเส้นที่ลึกมากลงไปในจิตใจของลูกเหมือนกับเส้นที่สลักไว้บนหิน ลูกไม่สามารถลบมันออกไปได้แม้ว่าลูกจะพยายามลบมันแล้วก็ตาม เส้นเช่นนี้ดีไหม? ลูกสัญญาหลายครั้งว่า "ตอนนี้ฉันจะไม่ทำสิ่งนี้อีกต่อไป มันจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป" แต่แล้วลูกก็ได้รับอิทธิพลจากบางสิ่งบางอย่าง เหตุนี้เองบัปดาดาไม่ได้ไม่ชอบลูกๆ แต่ท่านเมตตา ลูกได้รับอิทธิพล ดังนั้นจึงมีความรู้สึกเมตตาต่อผู้ที่ได้รับอิทธิพล เมื่อบัปดาดาเห็นลูกๆ ด้วยสายตาแห่งความเมตตาของท่าน แล้วเกิดอะไรขึ้นบนมานของละคร? คำถามที่ว่า: "อีกนานแค่ไหน?" ดังนั้นลูกต้องตอบสิ่งนี้ ลูกจะตอบไหม? อีกนานแค่ไหน? ลูกกุมารตอบได้ไหม? เมื่อไหร่เรื่องทั้งหมดนั้นจะจบสิ้นลง? ลูกกุมารวางแผนมากมายใช่หรือไม่? แล้วอีกนานแค่ไหน? ลูกสามารถตอบสิ่งนี้ได้หรือไม่? จะต้องดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหนก่อนที่จะหยุดลงในที่สุด? พุตสิ! ลูกรู้คำตอบหรือไม่? ดาดี พุตสิ! (มันจะดำเนินต่อไปอีกสักหน่อยในขณะที่ยังเป็นยุคบรรจบพบกัน) แต่ยุคบรรจบพบกันจะคงอยู่ต่อไปอีกนานเท่าใด? (จนกว่าเราจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า) แต่จะเป็นเมื่อไหร่ล่ะ? (บาบาควรบอกพวกเรา) ลูกเองที่ต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าหรือเป็นพ่อที่ต้องเป็น? ดังนั้นลองคิดหาคำตอบสำหรับเรื่องนี้ดู พ่อจะพูดว่า "เดี๋ยวนี!" แล้วลูกพร้อมหรือยัง? ลูกไม่ได้ยกมือขึ้นแม้ครั้งหนึ่งของลูกประจำพร้อมแล้ว!

บัปดาดาต้องการเห็นลูกๆ ในรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกอยู่เสมอ ลูกบอกว่าพ่อคือโลกของลูก (samsar) ลูกทุกคนก็พูดเช่นนี้ใช่หรือไม่? ลูกมีโลกอื่นอีกไหม? ถ้าพ่อเป็นโลกของลูก จะสามารถมีอะไรนอกโลกนี้ได้ไหม? มันเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของลูก ในชีวิตบราห์มินของลูก โดยส่วนใหญ่แล้ว ชั้นสสารนี้แหละที่ทำให้เกิดอุปสรรค ไม่ว่าจะ เป็นชั้นสสารของลูกเองหรือชั้นสสารของผู้อื่นก็ตาม ลูกทุกคนมีความรู้นี้ ลูกทุกคนมีพลัง แต่อะไรคือสาเหตุของอุปสรรค? พลังพิเศษใดก็ตามที่ลูกต้องการในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มันจะปรากฏออกมาช้ากว่าที่ควรจะเป็นเล็กน้อย หลังจากนั้นลูกคิดว่า "แทนที่จะพูดอย่างนั้น ถ้าฉันพูดอย่างนี้ มันคงจะดีกว่านี้มาก" "แทนที่จะทำอย่างนั้น ถ้าฉันทำอย่างนี้ มันคงจะดีกว่านี้มาก" อย่างไรก็ตาม เวลาที่ลูกต้องผ่านการสอบนั้นได้ผ่านไปแล้ว ลูกแม้กระทั่งคิดถึงพลังทั้งหมดที่ลูกมี: "ฉันมีพลังในการอดทน ฉันมีพลังในการแยกแยะ ฉันควรใช้พลังนี้" มีความแตกต่างเพียงช่วงเวลาสั้นๆ จะเกิดอะไรขึ้นอีก? โอเค ลูกไม่สามารถใช้พลังนั้นได้ในเวลานั้น และลูกแม้กระทั่งตระหนักได้ด้วยว่าลูกควรทำอะไร แทนที่จะเป็นสิ่งที่ลูกทำ ลูกจะตระหนักรู้ในภายหลังว่าลูกควรทำอะไร เมื่อทำผิดพลาดครั้งหนึ่งแล้ว จงมีประสบการณ์และตระหนักให้ได้ว่าความผิดพลาดของลูกคืออะไร เพื่อที่ลูกจะได้ไม่ทำผิดพลาดแบบเดียวกันนั้นอีกครั้ง ถึงอย่างนั้นก็สามารถมีความก้าวหน้าได้ เมื่อถึงตอนนั้นลูกก็จะสามารถเข้าใจได้ว่าอะไรผิดอะไรถูก ทำให้ตนเองตระหนักรู้อย่างชัดเจนมากเพื่อที่ลูกจะได้ไม่ทำผิดพลาดแบบเดิมอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งในเรื่องนี้ ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะสามารถผ่านได้เปอร์เซ็นต์เต็ม มายาก็ฉลาดมากเช่นกัน เธอมาทดสอบลูกอีกครั้งในสิ่งเดียวกัน ตัวอย่างเช่น หากลูกขาดพลังในการอดทน แม้ว่าลูกจะตระหนักถึงสิ่งนั้นได้ครั้งหนึ่ง มายาก็จะนำมาซึ่งสถานการณ์ที่ลูกต้องการพลังที่จะอดทนอีกครั้ง แต่ ณ เวลานั้น เธอจะเปลี่ยนรูปของเธอเล็กน้อย มันคือสิ่งเดียวกันแต่มาเปลี่ยนรูปของเธอเล็กน้อย มันก็เป็นสิ่งเก่าเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม

ขึ้นในทุกวันนี้ ของเก่าได้รับการขัดเกลาเป็นอย่างดีและทำให้ดูใหม่กว่าของใหม่ ดังนั้นมายาก็เช่นกัน ขัดเกลาในลักษณะที่ลูกไม่ได้ตระหนักถึงนัยสำคัญของสถานการณ์ที่จะเป็นเหมือนเดิม ตัวอย่างเช่น ลูกอาจมีความอิจฉา ความอิจฉาก็มีหลายประเภทเช่นกัน ไม่ใช่แค่ประเภทเดียว ดังนั้นเมล็ดจึงมีความอิจฉา แต่จะมาในรูปแบบที่แตกต่างออกไป มันจะไม่มาในรูปแบบเดียวกัน ดังนั้นบางครั้งลูกอาจคิดว่า "สิ่งที่เคยเกิดขึ้นก่อนหน้านี้แตกต่างออกไป สิ่งนี้แตกต่างอย่างสิ้นเชิง" อย่างไรก็ตามเมล็ดเดียวกัน เพียงแต่ว่ารูปของมันเปลี่ยนไปเท่านั้น ลูกต้องมีพลังอะไรในการตระหนักรู้ถึงสิ่งนี้? พลังในการแยกแยะ สำหรับเรื่องนี้ บัพดาดาได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันให้ใส่ใจกับสองสิ่ง หนึ่งคือการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์! อย่าเก็บซ่อนอะไรไว้ภายในตัวลูก จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกเก็บสิ่งนั้นไว้ในตัวลูก? จะเกิดอะไรขึ้นถ้าบอลลูกหรือลูกโป่งเต็มแก๊สมากเกินไป? ในที่สุดมันก็จะระเบิดออกมาใช่ไหม? ดังนั้นจงรักษาหัวใจของลูกให้ซื่อสัตย์ โอเค บางทีลูกอาจลังเลเล็กน้อยก่อนที่จะพูดต่อหน้าดวงวิญญาณอื่นๆ บางทีลูกอาจรู้สึกอายเล็กน้อยโดยกังวลว่าพวกเขาจะมองลูกอย่างไร อย่างไรก็ตาม พร้อมกับที่ตระหนักรู้แล้ว จงมีหัวใจที่ซื่อสัตย์และวางไว้เบื้องหน้าบัพดาดาด้วย อย่าพูดว่า "ฉันได้บอกบัพดาดาเกี่ยวกับความผิดที่ฉันทำไปแล้ว" อย่าพูดราวกับว่าลูกกำลังออกคำสั่ง "ใช่ ฉันทำความผิดนี้" ด้วยพลังแห่งการตระหนักรู้และหัวใจที่ซื่อสัตย์ของลูก จงวางมันไว้เบื้องหน้าบัพดาดา - ด้วยหัวใจของลูก ไม่ใช่ด้วยหัวของลูก - ด้วยหัวใจของลูก แล้วหัวใจของลูกก็จะว่างเปล่าจากขยะนั้นที่จะถูกทำลายไป หัวใจของลูกเต็มไปด้วยสิ่งเล็กๆน้อยๆ และสิ่งเหล่านั้นก็เป็นสิ่งเล็กๆน้อยๆเสมอ สิ่งเหล่านั้นไม่เคยใหญ่โต ลูกเติมเต็มหัวใจของลูกด้วยสิ่งเล็กๆน้อยๆที่ลูกเก็บรวบรวมไว้ แล้วหัวใจของลูกก็ไม่ว่างเปล่าอีกต่อไป และเมื่อหัวใจของลูกไม่ว่างเปล่า ผู้ปลอมประโลมหัวใจจะนั่งอยู่ที่ไหน? อย่างน้อยก็ควรมีที่ให้ท่านนั่ง! หรือไม่มี? ดังนั้นพระเจ้าเป็นเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ "ไม่ว่าฉันจะเป็นอะไร ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไร บาบ่า ฉันเป็นของท่าน" บัพดาดาเห็นว่าทุกคนจะต้องตามลำดับกันไป ด้วยเหตุนี้บัพดาดาจึงไม่มองลูกด้วยสายตา นั้น อย่างไรก็ตามลูกแต่ละคนจะต้องมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ ประการที่สอง เส้นของสติปัญญาของลูกจะต้องชัดเจนเสมอ ไม่ควรมีสี่รบกวนในเส้นของลูก เส้นไม่ควรถูกตัดออก มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถได้รับพรและพลังพิเศษ และความช่วยเหลือที่บัพดาดาต้องการมอบให้แก่ลูกในเวลาที่คุณต้องการได้ ถ้าเส้นของลูกไม่ชัดเจน ถ้าเส้นไม่สะอาด เส้นจะถูกตัดออก แล้วลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งที่ลูกควรได้ ลูกหลายคนพูดว่า - ถ้าพวกเขาไม่พูด พวกเขาจะคิดว่า "บางดวงวิญญาณได้รับความร่วมมืออย่างมาก พวกเขาได้รับจากบราห์มิน จากซีเนียร์ และแม้กระทั่งจากบัพดาดาด้วย ฉันไม่ได้รับมากเท่าที่พวกเขาได้" เหตุผลนี้คืออะไร? บาบ่าเป็นผู้ประทาน ท่านคือมหาสมุทร ลูกคนไหนก็สามารถรับไปได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะคลื่นสมบัติของบัพดาดาไม่มีล้นหรือกัญแจ ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ทันทันทีที่ลูกพูดว่า "بابا" บาบ่าจะตอบว่า "จีฮัจร์" (ฉันอยู่นี่) ทันทันทีที่ลูกพูดว่า "بابا" ท่านก็จะให้ ท่านเป็นผู้ประทาน ท่านเป็นผู้ประทานและท่านก็เป็นมหาสมุทรด้วย แล้วท่านจะขาดอะไรไหม? ดังนั้นให้ใส่ใจกับสองสิ่งนี้ นั่นคือ หัวใจที่ซื่อสัตย์ และหัวใจที่สะอาด อย่าพยายามที่จะฉลาด! ลูกหลายคนฉลาดเกินไป! ลูกพยายามที่จะฉลาดในวิธีการที่แตกต่างกันไป ตรวจสอบว่าลูกมีหัวใจที่สะอาดและซื่อสัตย์อยู่เสมอ และเส้นของสติปัญญาของลูกชัดเจนและสะอาดอยู่เสมอ แม้ว่าจะมีการรบกวนเล็กน้อยกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ ลูกจะเห็นได้ว่าสิ่งนั้นหยุดมันจากความชัดเจน ดังนั้นจงทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน

อีกสิ่งหนึ่ง: นี่เป็นรอบสุดท้ายของฤดูกาล ด้วยเหตุนี้باب่าจึงบอกลูกสิ่งนี้ ไม่ใช่แค่สำหรับดับเบิลฟอเรนเนอร์เท่านั้น แต่สำหรับทุกคน เพราะเป็นลูกที่อยู่เบื้องหน้าباب่าในรอบสุดท้าย บาบ่าจึงพูดสิ่งนี้กับลูก บัพดาดาเห็นว่ายังมีชั้นสการ์อยู่อย่างหนึ่ง หรือลูกจะเรียกมันว่าธรรมชาติก็ได้ แม้ว่าลูกแต่ละคนจะมีธรรมชาติเป็นของตนเอง ต่อเมื่อลูกมีความรักต่อทุกคนและทุกสิ่ง เมื่อความสัมพันธ์ของลูกประสบความสำเร็จ ความคิดของลูกมีชัยชนะ และคำพูดของลูกเต็มไปด้วยความอ่อนหวานเท่านั้นที่ลูกจะถูกเรียกว่าผู้มีธรรมชาติที่ง่ายตาย อย่าได้มีธรรมชาติที่ไม่ระมัดระวัง ความไม่ระมัดระวังก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ธรรมชาติที่ง่ายตายคือการรับรู้ถึงเวลา บุคคล และสถานการณ์ และด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตนเองง่ายตาย เป็นคนง่ายตายหมายถึงการมีความสอดคล้องกลมกลืน อย่ามีธรรมชาติหรือลักษณะนิสัยที่เคร่งครัดของการเป็นทางการมากเกินไป เป็นการดีที่จะคงความเป็นทางการไว้ แต่อย่ามากเกินไป! หากลูกเป็นทางการในเวลาที่ดี แล้วเวลานั้น ดูเหมือนจะไม่ปรากฏว่าเป็นคุณธรรมพิเศษอีกต่อไป ไม่ว่าลูกจะอายุน้อยหรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว ลูกต้องสามารถหล่อหลอมตนเองและมีความยืดหยุ่นได้ กับผู้ใหญ่ ลูกต้องสามารถเป็นเหมือนพวกเขาได้ และกับเด็กๆ ลูกต้องสามารถเป็นเหมือนพวกเขาได้ กับเพื่อนของลูก ลูกจะต้องสามารถอยู่ร่วมกับพวกเขาในฐานะเพื่อนของพวกเขาต่อไปได้ กับผู้อาวุโส ลูกจะต้องสามารถดำเนินต่อไปกับพวกเขาและมีความเคารพพวกเขา ลูกต้องสามารถหล่อหลอมตนเองได้อย่างง่ายดาย บางคนทำให้ร่างกายของเขาย่างตาย (ยืดหยุ่น) เพื่อที่พวกเขาสามารถหมุนตัวได้ตามต้องการ แต่ถ้าบางคนตึงเกินไปพวกเขาก็ไม่สามารถหมุนตัวได้ ลูกยังไม่ควรประมาท ไม่ใช่ว่าถ้าลูกง่ายตาย ลูกก็จะกลับมาย่างตายและไม่ระมัดระวังกับทุกสิ่ง ไม่เลย! แล้วอย่าพูดว่า "บัพดาดาบอกให้เราง่ายตาย และดังนั้นเราจึงกลับมาย่างตาย!" การมีธรรมชาติที่ง่ายตายหมายถึงสามารถ

ปรับรูปแบบของลูกตามเวลาได้ อัจชะ ลูกดับเบิลโฟเรนเนอร์ได้รับโอกาสที่ดี

ลูกทุกคนจำการฝึกดริลได้ไหม? หรือว่าลูกลืมไปแล้ว? ลูกทุกคนจงทำการฝึกดริลนี้ในตอนนี ไปท่องทัวร์กัน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งในทุกหนแห่ง ผู้ที่ส่งความรัก ความทรงจำระลึกถึง และข่าวสาร และผู้ที่ส่งจดหมายรักที่ดีมาก เกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่างๆของพวกเขา ชาวงานรับใช้ของพวกเขา และแผนการที่ดีมาก สิ่งเหล่านั้นมาถึงบัพดาดาแล้ว แต่แต่ละคนที่เขียนและพยายามเช่นนั้นควรยอมรับความรักและความทรงจำระลึกถึงจากหัวใจของบัพดาดาผู้ปลอบประโลม หัวใจเป็นการส่วนตัวตามชื่อ ลูกๆรักพ่อ และพ่อก็รักลูกๆมากกว่าหลายล้านเท่า สิ่งนี้จะคงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ ลูกที่รัก ไม่สามารถแยกจากพ่อได้ และพ่อก็ไม่สามารถแยกจากลูกได้ ลูกอยู่ด้วยกันและลูกจะคงอยู่ด้วยกัน

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งที่ทำให้ตนเองทัดเทียมกับพ่อ ถึงผู้ที่ใกล้ชิดกับพ่อและอยู่ในสายตาของท่าน ในหัวใจของท่าน และหน้าผากของท่านอยู่เสมอ ถึงผู้ที่คงอยู่ในโลกใบเดียวของพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำตามบัพดาดาอย่างต่อเนื่องในทุกย่างก้าว ถึงผู้ที่รักษาความศรัทธาและความซาบซึ้งของการได้รับชัยชนะอยู่เสมอ ผู้ที่ได้รับชัยชนะและผู้ที่จะยังคงได้รับชัยชนะเสมอ ถึงลูกที่สูงส่งอย่างยิ่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พานพบ ซึ่งเป็นผู้ที่รักมากที่สุด ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง และรู้ถึงความสำคัญของทุกวินาทีและทุกความคิด และด้วยเหตุนี้จึงเต็มเต็มบัญญัติการสะสมของลูก

ในยุคนับรบพบกัน ลูกจะได้รับการบรรลุผลอันไม่เสื่อมสลายจากพ่อผู้ไม่เสื่อมสลายในทุกขณะ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกจะได้รับโชคเช่นนี้ และนี่คือเหตุผลว่าทำไมคติพจน์ของลูกคือ "ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็ไม่มีอีกแล้ว" ไม่ว่างานอันสูงส่งใดๆก็ตามที่ลูกต้องทำ ลูกต้องทำสิ่งเหล่านั้นตอนนี้เลย เมื่อลูกมีความตระหนักรู้นี้ ลูกจะไม่มีวันเสียเวลา ความคิด หรือการกระทำของลูก ด้วยความคิดอันทรงพลังของลูก บัญชีของการสะสมของลูกจะเต็มและลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: ความพิเศษของทุกคำพูดและทุกการกระทำคือความบริสุทธิ์ เปลี่ยนความธรรมดาให้กลายเป็นความพิเศษ

*** โอม ชานติ ***